

JUMALAN IHMINEN

Väinö Hotti

"Mutta sinä, **Jumalan ihminen**, pakene semmoista, ja tavoita vanhurskautta, jumalisuutta, uskoa, rakkautta, kärsivällisyyttä, hiljaisuutta" (1. Tim.6:11).

Meidän on helppo poimia Raamatusta "Jumalan ihmisiä": Aabraham, Iisak, Jaakob, Daavid, apostolit jne. Entä meidän aikamme, löytyykö Jumalan ihmisiä meidän keskuudestamme?

Harvinaisia

"Menkää ahtaasta portista sisälle. Sillä se portti on avara ja tie laeva, joka vie kadotukseen, ja monta on, jotka siitä sisälle menevät; mutta se **portti on ahdas ja tie kaita**, joka vie elämään, ja **harvat ovat ne, jotka sen löytävät**" (Matt.7:13,14).

Martti Luther sanoo: "*Uskova on harvinainen lintu!*" Uskovat ovat olleet kaikkina maailmanaikoina pieni ja usein vainottu marginaaliryhmä. Nimenomaan näin on lopunaikana, jota me aivan todennäköisesti nyt elämme:

"Kuitenkin, kun Ihmisen Poika tulee, **löytäneekö hän uskoa maan päältä?**" (Luuk.18:8).

Teoria ja käytäntö

Kaikki ihmiset kuuluvat Jumalalle luomisen ja lunastuksen perusteella. Todellisuudessa kuitenkin vain ne ovat Jumalan omaisuutta, jotka ovat ottaneet vastaan Golgatalla tapahtuneen lunastuksen:

"Hän tuli omiensa tykö, ja hänen omansa eivät ottaneet häntä vastaan. Mutta kaikille, jotka ottivat hänet vastaan, **hän antoi voiman tulla Jumalan lapsiksi**, niille, jotka uskovat hänen nimeensä" (Joh.1:11,12).

Realisoituminen

Jumalan ihminen syntyy vanhurskauttamisen ja uudestisyntymisen myötä:

"Totisesti, totisesti minä sanon sinulle: joka ei synny uudesti, ylhäältä, se ei voi nähdä Jumalan valtakuntaa" (Joh.3:3).

"Katsokaa, minkälaisen rakkauden Isä on meille antanut, että meitä kutsutaan Jumalan lapsiksi, joita me olemmekin. Sentähden ei maailma tunne meitä, sillä se ei tunne häntä" (1. Joh.3:1).

Poikkeaa valtaenemmistöä

"Niinpä, veljet, minun ei käynyt puhuminen teille niinkuin hengellisille, vaan niinkuin lihallisille, niinkuin pienille lapsille Kristuksessa. Maitoa minä juotin teille, en antanut ruokaa, sillä sitä ette silloin sietäneet, ettekä vielä nytkään siedä; olettehan vielä lihallisia. Sillä kun keskuudessanne on kateutta ja riitaa, ettekö silloin ole lihallisia ja **vaella ihmisten tavoin**? Kun toinen sanoo: "Minä olen Paavalin puolta", ja toinen: "Minä olen Apolloksen", ettekö silloin ole **niinkuin ihmiset ainakin?**" (1. Kor.1:3:1-4).

NIMIKRISTITYT

1. Fariseukset

On monia ihmisiä, jotka pyrkivät harhauttamaan tässä asiassa meitä. He jäljittelevät Jumalan ihmisiä. Tällaisia olivat Jeesuksen ajan FARISEUKSET:

”heissä on jumalisuuden ulkokuori, mutta he kieltävät sen voiman. Senkaltaisia karta” (2. Tim.3:5).

”Voi teitä, kirjanoppineet ja fariseukset, te ulkokullatut, kun te kierrätte meret ja mantereet tehäkseen yhden käännäisen; ja kun joku on siksi tullut, niin teette hänestä helvetin lapsen, kahta vertaa pahemman, kuin te itse olette!” (Matt.23:15).

”Voi teitä, kirjanoppineet ja fariseukset, te ulkokullatut, kun te puhdistatte maljan ja vadin ulkopuolen, mutta sisältä ne ovat täynnä ryöstöä ja hillittömyyttä! Sinä sokea fariseus, puhdistas ensin maljan sisus, että sen ulkopuolikin tulisi puhtaaksi!” (Matt.23:25,26).

”Farisealainen pyhyys on katsomista, ei penkomista varten” (Niilo Tuomenoksa).

2. Hurmahenget

Toinen ryhmä on HURMAHENGET:

Martti Lutherin eräs päävastustajista oli ”hurmahenget”. Norjalainen armoitettu julistaja **Fredrik Wislöff** käy myös armotta hurmahenkien niskavilloihin käsiksi kirjassaan RAITIS USKO.

3. Lahkolaisuus

Hurmahenget ja lahkolaisuus kulkevat ”käsi kädessä”:

Herännäisjohtaja **Jonas Lagus** kirjoittaa lahkolaisuudesta:

”Lahkolaisuus edellyttää aina Jumalan sanan Ja Hengen synnyttämää herätystä, joka – olipa se sitten ollut enemmän tai vähemmän täydellistä – on muuttunut lahkolaisuudeksi puuttuvan johdon tai sanan sekä autuuden järjestyksen väärin käsittämisen vuoksi. Niin kuin oikein herännyt sielu vakavasti johdettuna ja sanan ymmärtäen pääsee Kristukseen uskoen sovintoon Jumalan kanssa, niin lahkolainenkin saa rauhan. Mutta hänen rauhansa perustuu tunteisiin, liikutuksiin, näkyihin, ilmestyksiin ja muuhun sellaiseen, mikä on sanan ja vanhurskauttamisen ulkopuolella. Työt ja harjoitukset ovat tavallisesti tämmöisen rauhan perustana” (Jonas Lagus, Evankeliumin ääni, s.108).

4. Valheprofeetat

”Katso, minä käyn niiden profeettain kimppuun, sanoo Herra, jotka ottavat sanansa omalta kieleltään, mutta sanovat: 'Se on Herran sana'” (Jer.23.31).

Vakavin eksytys on käsillä silloin, kun seurakunnan (tai muun uskonnollisen ryhmän) johtajat hamuavat harteilleen ”profeetan viittaa”. Johtajalla on suuri hinku työntyä profeettojen (vähintään pienten sellaisten) kastiin. Tähän kortistoon pääseminen tietää pääsemistä kaiken arvostelun läpuolelle. Profeetat liikkuvat omissa turvallisissa sfääreissään!

Tähän liittyy Raamatun ilmoituksen korvaaminen ”uusien profeettojen” ilmoituksella. **Itsetietoiset profeetat katsovat saavansa tekstinsä suoraan Jumalalta.** Sitä ei tarvitse (eikä saa) alistaa Raamatun kontrolliin.

Ihmiset ovat aina olleet persoja näille ilmoituksille. He eivät huomaa, että tällöin ollaan tekemisissä ”korvausteologian” kanssa. He ovat sokeita uuden ilmoituksen suhteen. Uskovat ovat täydellisesti profeettojen talutusnuorassa; heitä viedään ”kuin pässiä narussa”.

Tällöin joudumme sokeudessamme omaksumaan ”toisen evankeliumin”.

”Mutta vaikka me, tai vaikka enkeli taivaasta julistaisi teille evankeliumia, joka on vastoin sitä, minkä me olemme teille julistaneet, **hän olkoon kirottu.** Niinkuin ennenkin olemme sanoneet, niin sanon nytkin taas: jos joku julistaa teille evankeliumia, joka on vastoin sitä, minkä te olette saaneet, **hän olkoon kirottu**” (Gal.1:8,9).

”Mutta myös **valheprofeettoja** oli kansan seassa, niinkuin teidänkin keskuudessanne on oleva valheenopettajia, jotka salaa **kuljettavat sisään turmiollisia harhaoppeja**, kieltävätpä Herrankin, joka on heidät ostanut, ja tuottavat itselleen äkillisen perikadon. Ja moni on seuraava heidänirstauksiaan, ja heidän tähtensä totuuden tie tulee häväistyksi; ja **ahneudessaan** he valheellisilla sanoilla kiskovat teistä hyötyä; mutta jo ammoisista ajoista heidän tuomionsa valvoo, eikä heidän perikatonsa torku” (2. Piet.2:1-3).

Muinaista Ateenaa jo riivasi kyltymätön ”sensaationälkä”:

”Sillä ateenalaisilla ja siellä oleskelevilla muukalaisilla **ei kenelläkään ollut aikaa muuhun kuin uutta puhumaan ja uutta kuulemaan**” (Apt.17:21).

Lopun ajan suuren eksytyksen takana on Jumala itse. Siksi se on lähes vastustamaton:

”tuo, jonka tulemus tapahtuu saatanan vaikutuksesta valheen kaikella voimalla ja tunnusteoilla ja ihmeillä ja kaikilla vääryyden viettelyksillä niille, jotka joutuvat kadotukseen, sentähden etteivät ottaneet vastaan rakkautta totuuteen, voidaksensa pelastua. Ja sentähden **Jumala lähettää heille väkevän eksytyksen**, niin että he uskovat valheen, että kaikki ne tuomittaisiin, jotka eivät ole uskoneet totuutta, vaan mielistyneet vääryyteen” (2. Tess.2:9-12).

 ”Ja kun hän istui Öljymäellä, tulivat opetuslapset erikseen hänen tykönsä ja sanoivat: ”Sano meille: milloin se tapahtuu, ja mikä on sinun tulemuksesi ja maailman lopun merkki?” Silloin Jeesus vastasi ja sanoi heille: ”Katsokaa, ettei kukaan teitä eksytä” (Matt.24:3,4).

1. AUTA, OI JEESUS, KUN EKSYTYS SUURI MAATA KÄY VOIMALLA VALLOITTAMAAN. SAATANA VÄIJYVI JULMANA JUURI VALMISNA SIELUJA VANGITSEMAAN. MAAILMAN RUHTINAS MIETTIVI ANSAA, TURMIOHON MITEN SYÖKSISI KANSAA.

6. AUTA, OI JEESUS, JA SUO VALOS LOISTAA JUONIA SAATANAN PALJASTAEN. KUN SANAS MULTA SE TAHTOVI POISTAA KULKIEN VAATTEISSA HURSKAUDEN. SUO, ETTÄ HENGET MÄ AIN EROTTAISIN, VALHEESTA VOITON SUN KAUTTASI SAISIN (Vvk.434:1,6).

Fredrik Wislöff 1904-1986

VAROITUS UUSISTA PROFEETOISTA

”Kun viimeinen kirjain Raamattuun oli kirjoitettu, oli Jumala saanut sanotuksi sen mitä hän halusi sanoa – ja siinä muodossa kuin hän halusi sanoa sanottavansa. Silloin oli Jumalan ilmoitus ihmisille *saatettu päätökseen*. Tämän jälkeen hän ei maailman viimeiseen päivään asti ole lisäävä Raamattuun yhtään kirjaa. Jumala on puhunut. Sitä seuraavat historian vaiheet ovat Jumalan valtava *amen* hänen omaan päättyneeseen puheeseensa.

Yksikään sukupolvi ei saa Jumalasta muuta tietoa kuin sen mikä on ilmaistu Hänen sanassaan. Väärät henget ja haaveilijat voivat tuoda esiin uusia ilmestyksiä ja yrittää asettaa ne Sanan rinnalle, tai myöhemmät sukupolvet haluavat ”lisätä Raamattuun uuden luvun ja jättää sen perintönä jälkipolville”, mutta usko seisoo horjumattomana ja sanoo: *ei!*

Henki voi johdattaa meidät syvemmälle *sisälle* Sanaan ja antaa meille uutta valoa kaikkeen mikä on kirjoitettu, mutta se ei milloinkaan johdata meitä Sanan *ulkopuolelle*. Ei mikään uusi ”totuus” eikä uusi kirjoitus voi tulla esittämään väitettä, että sen hallussa on Hengen leimasin tai jumalallinen arvovalta koko seurakunnan osalle. Tai kumoamaan sen mikä on jo kirjoitettu. Nykyään pitää paikkansa koko Raamatusta se mikä on kirjoitettu sen viimeiselle lehdelle: **”Jos joku panee niihin jotakin lisää ja jos joku ottaa pois jotakin tämän profetian kirjan sanoista, niin on Jumala ottava pois sen osan, mikä hänellä on elämän puuhun”** (Ilm.22:18-19).

Parhaankaan kristityn ei pidä kirjoittaa omaa raamattuaan; hänen on toteutettava vanhan Raamatun sisältöä elämässään” (**Fredrik Wislöff**, Minä uskon Pyhään Henkeen,ss.24,25).

JUMALAN IHMINEN PAINOSTUKSEN KOHTEENA

MAAILMA EI TUNNE EIKÄ TUNNUSTA JUMALAN IHMISTÄ!

Aina Jumalan ihminen on maailman taholta joutunut vainon ja painostuksen kohteeksi:

”Jos te maailmasta olisitte, niin maailma omaansa rakastaisi; mutta koska te ette ole maailmasta, vaan minä olen teidät maailmasta valinnut, *sentähden maailma teitä vihaa*” (Joh.15:19).

”Minä olen antanut heille sinun sanasi, ja **maailma vihaa heitä**, koska he eivät ole maailmasta, niinkuin en minäkään maailmasta ole” (Joh.17:14).

”Ja kaikki, jotka tahtovat elää jumalisesti Kristuksessa Jeesuksessa, joutuvat vainottaviksi” (2. Tim.3:12).

1. Johannes Kastaja

”Totisesti minä sanon teille: ei ole vaimoista syntyneitten joukosta noussut suurempaa kuin Johannes Kastaja” (Matt.11:11).

”siihen aikaan kun Hannas oli ylimmäisenä pappina, ynnä myös Kaifas, **tuli Jumalan sana Johannekselle, Sakariaan pojalle, erämaassa**” (Luuk.3:2).

”Kirkkohistorian surullisimman lehden on kirkko itse kirjoittanut taitellessaan niitä ihmisiä vastaan, joille Herran sana tuli” (Johannes Virtanen, Rampana taivaaseen, s.19).

”Mutta minä sanon teille, että Elias on jo tullut. **Mutta he eivät tunteneet häntä**, vaan tekivät hänelle, mitä tahtoivat. Samoin myös Ihmisen Poika saa kärsiä heiltä” (Matt.17:12).

”Sillä Johannes tuli, hän ei syö eikä juo, ja he sanovat: '**Hänessä on riivaaja**'. Ihmisen Poika tuli, hän syö ja juo, ja he sanovat: 'Katso syömäriä ja viininjuojaa, publikaanien ja syntisten ystävää!' Ja viisaus on oikeaksi näytetty teoissansa” (Matt.11:18,19).

2. Jeesus

”Niin juutalaiset vastasivat ja sanoivat hänelle: "Emmekö ole oikeassa, kun sanomme, että sinä olet samarialainen ja että **sinussa on riivaaja**?" (Joh.8:48).

”Maailmassa hän oli, ja maailma on hänen kauttaan saanut syntynsä, ja **maailma ei häntä tuntenut**” (Joh.1:10).

”Mutta he huusivat vastaan ja sanoivat: "Ristiinnaulitse, ristiinnaulitse hänet!" (Luuk.23:21).

”Kuitenkin me puhumme viisautta täydellisten seurassa, mutta emme tämän maailman viisautta emmekä tämän maailman valtiasten, jotka kukistuvat, vaan me puhumme salattua Jumalan viisautta, sitä kätkeyttä, jonka Jumala on edeltämäärännyt ennen maailmanaikoja meidän kirkkaudeksemme, sitä, jota ei kukaan tämän maailman valtiaista ole tuntenut - **sillä jos he olisivat sen tunteneet, eivät he olisi kirkkauden Herraa ristiinnaulinneet**” (1. Kor.2:6-8).

3. Paavali

”Me olemme havainneet, että tämä mies on **ruttotauti** ja metelinnostaja kaikkien koko maailman juutalaisten keskuudessa ja nasaretilaisten lahkon päämies” (Apt.24:5).

MARTTI LUTHER

Martti Luther 1483 – 1546

KATOLINEN dominikaani – isä Heinrich Denifle: **”Luther, sinussa ei ole todellakaan mitään jumalallista!”** (Kares, Luther, s.73).

”Jumalattomien taas en mitenkään toivo niitä (kirjoituksiani) hyväksyvän, vaan minä toivon niillä ärsyttäväni heitä ja heidän jumalaansa, perkelettä” (Luther, Gal. kirj.sel. s.109).

”Me taas, koska pyrimme olemaan mieleisiä Jumalalle emmekä ihmisille, ärsytämme vastaamme perkeleellisen ja helvetillisen vihan sekä saamme kärsiä maailman taholta herjausta ja pilkkasanoja, kuolemaa ja kaikkea onnettomuutta” (ss.81,82).

”Mutta se, joka pyrkii olemaan mieliksi Jumalalle, saa ihmiset sydäntyneiksi vihollisikseen” (82).

”Ulkokultaiset meitä syyttävät ylpeiksi ja itsepäisiksi, sellaisiksi, jotka muka yksin tahdomme olla viisaita, muka emme tahdo ketään totella emmekä kenellekään tehdä myönnytyksiä” (137).

”Eikähän maailmalla olekaan sitä armoa, että se kiittelisi hurskasten hyviä tekoja, puhumattakaan siitä, että se antaisi niistä korvausta; sillä se ei niitä huomaa, ja, jos huomaakin, se ei arvosta niitä hyviksi teoiksi, vaan häijyimmiksi tihutöiksi, ja ne jotka sellaisia tekevät, se potkii pois maailmasta ihmiskunnan turmiollisimpana ruttona. Niinhän Kristuskin, maailman Vapahtaja, sai äärettömän suurista ja sanomattomista hyvistä teoistaan osakseen häpeällisimmän ristinkuoleman. Samoin tuli apostoleista, jotka toivat maailmalle armon ja iankaikkisen elämän sanan, ’kaiken maailman tunkio ja joka miehen hylky` (1. Kor.4:13)” (ss.401,402).

”Tosin ei (maailman silmissä) näytä siltä kuin olisimme mieleltämme uudistuneita ja omaisimme Pyhän Hengen. Mutta juuri tuo arvostelukykyimme, puhetapamme ja tunnustuksemme riittävästi ilmaisevat, että Pyhä Henki lahjoineen on meissä. Ennenhän emme osanneet kerrassaan mitään asiaa oikein arvostella: emme muitta mutkitta lausuneet ja tunnustaneet, että kaikki omamme on syntiä ja kirottua” (447).

”Älköön siis kukaan tehtäviään jumalisesti ja uskollisesti suorittava, olkoon sitten missä asemassa tahansa, ja joka hyvästä uurastuksestaan saa osakseen ihmisten kiittämättömyyttä ja vihaa,

tämän vuoksi kiusaantuko kuollakseen, vaan sanokoon Kristuksen kanssa: 'He ovat vihanneet minua syyttä` (Ps.25:19; 35:19; 69:5; Joh.15:25)" (462).

"Mistä syystä he siis niin katkerasti vihaavat meitä? Yksinomaisesti siitä syystä, että he ovat kuulleet uusia opettajia" (491).

"Samoin nykyään Lutherin nimi on maailman mielestä kaikkein vihattavin: se joka minua kiittää, tekee suuremman synnin kuin kukaan epäjumalanpalvelija, rienaaja, valapato, huorintekijä, aviorikkoja, murhaaja, varas" (502).

Ken vain on syntynyt ja elää Kristuksessa ja kerskaa tästä syntymästään ja jumalallisesta perinnöstä, saa vainoojakseen Ismaelin" (533).

"Ken ikinä siis on valmis opettamaan Kristusta ja tunnustamaan häntä vanhurskautenamme, hänen on pakko kohta kuulla olevansa vahingollinen, epäjärjestystä aikaansaava ihminen" (535).

"Valepostolit pilkkasivat Paavalia galatalaisten kuullen tähän tapaan: Hän on äksypäinen ja riidankipeä mies: pikkuseikan tähden menee rikkomaan seurakunnissa vallitsevan yksimielisyyden, ja vain siitä syystä, että yksin on olevinaan viisas, yksin tahtoo arvonantoa osakseen - . Näin väärin Paavalia syyttäen tekivät hänet monen silmissä vihatuksi" (584).

"Julistuksellaan he (kristityt) yksinkertaisesti vain hankkivat itselleen maailman vihat ja vainot sekä herättävät pahennusta" (592).

"Evankeliumi kun on senlaatuinen oppi, että se jo luonnostaan ja lisäksi saatanan ilkeyden tähden tuo mukanaan ristin" (675).

"Vainoaahan ja surmaahan meitä maailma, vihaavathan meitä valeveljet mitä kiivaimmin, kauhistaahan meitä kamalasti sydämissämme saatana tulinuolineen vain sen vuoksi, että opetamme Kristuksen olevan vanhurskautemme ja elämämme"(703).

MAAILMA VIISAS, YLPEÄ ON HERRAN SANAA VASTAAN, SEN MONI PITÄÄ TYHJÄNÄ HOUREENA AINOASTAAN. VAAN RAHTUAKAAN PIENINTÄ EI KOSKAAN SIINÄ MUUTU. VAIN SIITÄ SAADAAN ELÄMÄ, EI VOIMAA SILTÄ PUUTU (Vvk.161:3).

MISTÄ TUNNISTAN JUMALAN IHMISEN ?

1. Omakohtainen usko

Hän tietää kertoa kuinka ja milloin on usko hänelle kirkastunut. Jokaisella on oma tarinansa. Kuitenkin kukin voi tehdä selkoa uskonsa perusteista:

"olkaa aina valmiit vastaamaan jokaiselle, joka teiltä kysyy sen toivon perustusta, joka teissä on, kuitenkin sävyisyydellä ja pelolla" (1. Piet.3:15).

Jumalan ihmisellä on uudestisyntymisen kokemus:

"Totisesti, totisesti minä sanon sinulle: joka ei synny uudesti, ylhäältä, se ei voi nähdä Jumalan valtakuntaa" (Joh.3:3).

Jumalan ihminen on tullut "jumalallisesta luonnosta osalliseksi":

”Siis, jos joku on Kristuksessa, niin **hän on uusi luomus**; se, mikä on vanhaa, on kadonnut, katso, uusi on sijaan tullut” (2. Kor.5:17).

”joiden kautta hän on lahjoittanut meille kalliit ja mitä suurimmat lupaukset, **että te niiden kautta tulisitte jumalallisesta luonnosta osallisiksi** ja pelastuisitte siitä turmeluksesta, joka maailmassa himojen tähden vallitsee” (2. Piet.1:4).

”Sillä mahdotonta on niitä, jotka kerran ovat valistetut ja taivaallista lahjaa maistaneet ja Pyhästä Hengestä osallisiksi tulleet ja **maistaneet** Jumalan hyvää sanaa ja **tulevan maailmanajan voimia**, ja sitten ovat luopuneet - taas uudistaa parannukseen, he kun jälleen itsellensä ristiinnaulitsevat Jumalan Pojan ja häntä julki häpäisevät” (Hebr.6:4-6).

2. Intuitiivinen kokemus

Tämä koskee nimenomaan saarnamiestä. Ensimmäisellä kerralla on mahdollista kuulijan erehtyä, mutta jos toistuvasti tulee sama tunne ja kokemus siitä, että tämä on JUMALAN IHMINEN, siihen voi luottaa.

3. Rakkauden ihminen

”Uuden käskyn minä annan teille, että rakastatte toisianne, niinkuin minä olen teitä rakastanut - että tekin niin rakastatte toisianne. Siitä kaikki tuntevat teidät minun opetuslapsikseni, jos teillä on **keskinäinen rakkaus**” (Joh.13:34,35).

Jumalan ihminen on VALTAKUNTAKRISTITTY! Samalla hän on EKKLESIAKRISTITTY!

Lahkolainen **ei rakasta**. Hän ei täten ole myöskään ”Jumalan ihminen”! **Lahkolaisten yhteys on ekumeenista**. Se ei ole raamatullista kristittyjen yhteyttä (Joh.17), vaan se on yhteyttä ”yli rajojen” ja ”rauhanomaista rinnakkaiseloä”. Lahkolainen ei voi olla Jumalan ihminen, koska hän on DIABOLOKSEN LAPSI (diabolos = hajottaa, heittää erilleen).

Jumalan ihminen ei ainoastaan teoriassa rakasta toisia uskovia, vaan hän rakastaa toisten Jumalan lasten seuraa ja viihtyy siinä.

”Lapsukaiset, älkäämme rakastako sanalla tai kielellä, **vaan teossa ja totuudessa**” (1. Joh.3:18).

Ekklesiakristitty rakastaa **Golgatan hedelmänä** kaikkia Jumalan lapsia ”vuodatetulla rakkaudella”:

”Jumalan rakkaus **on vuodatettu** meidän sydämiimme Pyhän Hengen kautta, joka on meille annettu” (Room.5:5).

Apostoli Johannes ampuu raskaalla tykistöllä armotta hajalle kaikki lahkouurit:

”Siitä käy ilmi, ketkä ovat Jumalan lapsia ja ketkä perkeleen lapsia. Kuka ikinä ei tee vanhurskautta, hän ei ole Jumalasta, **ei myöskään se, joka ei veljeänsä rakasta**. Sillä tämä on se sanoma, jonka te olette alusta asti kuulleet, että meidän tulee rakastaa toinen toistamme eikä olla Kainin kaltaisia, joka oli pahasta ja tappoi veljensä. Ja minkätähden hän tappoi hänet? Sentähden, että hänen tekonsa olivat pahat, mutta hänen veljensä teot vanhurskaat. Älkää ihmetelkö, veljeni, jos maailma teitä vihaa. **Me tiedämme siirtyneemme kuolemasta elämään, sillä me rakastamme veljiä**. Joka ei rakasta, pysyy kuolemassa. Jokainen, joka vihaa veljeänsä, on murhaaja; ja te

tiedätte, ettei kenessäkään murhaajassa ole iankaikkista elämää, joka hänessä pysyisi” (1. Joh.3:10-15).

”Rakkaani, rakastakaamme toinen toistamme, sillä rakkaus on Jumalasta; ja jokainen, joka rakastaa, on Jumalasta syntynyt ja tuntee Jumalan. **Joka ei rakasta, se ei tunne Jumalaa, sillä Jumala on rakkaus**” (1. Joh.4:7,8).

4. Valkeudessa vaeltava

Uskovien yhteys, valkeudessa vaeltaminen ja veren puhdistus kuuluvat yhteen. Lahkolainen vaeltaa **vihassa, pimeydessä ja saastaisuudessa**:

”Mutta jos me valkeudessa vaellamme, niinkuin hän on valkeudessa, niin meillä on yhteys keskenämme, ja Jeesuksen Kristuksen, hänen Poikansa, veri puhdistaa meidät kaikesta synnistä” (1. Joh.1:7).

5. Raamattuun pitäytyvä

Jumalan ihminen pitäytyy lapsenomaisesti Jumalan kirjoitettuun sanaan. Hän ei anna julistajan arvoaseman hämätä itseään.

”Sillä me emme voi mitään totuutta vastaan, vaan totuuden puolesta” (2. Kor.13:8).

Martti Luther: EI TULE TARKATA KUKA MITÄKIN SANOO, VAAN MITÄ KUKIN SANOO!

RAAMATUN ESIMERKKEJÄ

Raamattu kertoo monista Jumalan ihmisistä. Heille kaikille on yhteistä se, että he elivät Jumalan yhteydessä:

”Ja **Hanok vaelsi Metusalahin syntymän jälkeen Jumalan yhteydessä kolmesataa vuotta**, ja hänelle syntyi poikia ja tyttäriä. Niin oli Hanokin koko elinaika kolmesataa kuusikymmentä viisi vuotta. Ja kun Hanok oli vaeltanut Jumalan yhteydessä, ei häntä enää ollut, sillä Jumala oli ottanut hänet pois” (1. Moos.5:22-24).

Nooa

”Mutta Nooa sai armon Herran silmien edessä. Tämä on kertomus Nooan suvusta. Nooa oli aikalaistensa keskuudessa hurskas ja nuhteeton mies ja **vaelsi Jumalan yhteydessä**” (1. Moos.6:8,9).

Aabraham

”Eikö Aabraham, meidän isämme, tullut vanhurskaaksi teoista, kun vei poikansa lisäksi uhrialttarille? Sinä näet, että usko vaikutti hänen tekojensa mukana, ja teoista usko tuli täydelliseksi; ja niin toteutui Raamatun sana: ”Aabraham uskoi Jumalaa, ja se luettiin hänelle vanhurskaudeksi”, ja **häntä sanottiin Jumalan ystäväksi**” (Jaak.2:21-23).

Mooses ja Aaron

Mooseksella ja Aaronilla oli läheinen työyhteys: Mooses sai sanoman Jumalalta ja Aaron välitti sen kansalle.

”Ja Herra sanoi Aaronille: ”Mene Moosesta vastaan erämaahan”. Ja hän meni ja kohtasi hänet Jumalan vuorella ja **suuteli häntä**” (2. Moos.4:27).

Daavid

”Herra on minun paimeneni, ei minulta mitään puutu” (Ps.23:1).

”**Herra on etsinyt itselleen mielensä mukaisen miehen**, ja hänet on Herra määrännyt kansansa ruhtinaaksi” (1. Sam.13:14).

Tekoalainen vaimo ja Daavid

”Ja palvelijattaresi ajatteli: minun herrani, kuninkaan, sana on rauhoittava minut. **Sillä herrani, kuningas, on Jumalan enkelin kaltainen**, niin että hän kuulee, mikä hyvää on ja mikä pahaa. Ja Herra, sinun Jumalasi, olkoon sinun kanssasi” (2. Sam.14:17).

Joonatan ja Daavid

”Ja Joonatan vannotti vielä Daavidin heidän keskinäisen rakkautensa kautta, **sillä hän rakasti häntä niinkuin omaa sieluansa**” (1. Sam.20:17).

”Minä suren sinua, veljeni Joonatan; sinä olit minulle ylen rakas. **Rakkautesi oli minulle ihmeellisempi kuin naisen rakkaus**” (2.Sam.1:26).

Elia

”Ja hän lähetti hänen luokseen viidenkymmenenpäämiehen ja hänen viisikymmentä miestänsä. Ja kun tämä tuli hänen luoksensa, hänen istuessaan vuoren kukkulalla, sanoi hän hänelle: ”Sinä **Jumalan mies**, kuningas kääntää: Tule alas” (2. Kun.1:9).

Elisabet ja Maria

”Niinä päivinä Maria nousi ja kulki kiiruusti vuorimaahan erääseen Juudan kaupunkiin ja meni Sakariaan kotiin ja tervehti Elisabetia. Ja kun Elisabet kuuli Marian tervehdyksen, hypähti lapsi hänen kohdussansa; ja Elisabet täytettiin Pyhällä Hengellä. Ja hän puhkesi puhumaan suurella äänellä ja sanoi: ”Siunattu sinä vaimojen joukossa, ja siunattu sinun kohtusi hedelmä! Ja kuinka minulle tapahtuu tämä, että minun Herrani äiti tulee minun tyköni? Sillä katso, kun sinun tervehdyksesi ääni tuli minun korviini, hypähti lapsi ilosta minun kohdussani. Ja autuas se, joka uskoi, sillä se sana on täyttyvä, mikä hänelle on tullut Herralta!”

Ja Maria sanoi: ”Minun sieluni suuresti ylistää Herraa, ja minun henkeni riemuitsee Jumalasta, vapahtajastani; sillä hän on katsonut palvelijattarensa alhaisuuteen. Katso, tästedes kaikki sukupolvet ylistävät minua autuaaksi. Sillä Voimallinen on tehnyt minulle suuria, ja hänen nimensä on pyhä, ja hänen laupeutensa pysyy polvesta polveen niille, jotka häntä pelkäävät. Hän on osoittanut voimansa käsivarrellaan; hän on hajottanut ne, joilla oli ylpeät ajatukset sydämessään. Hän on kukistanut valtiat valtaistuimilta ja korottanut alhaiset. Nälkäiset hän on täyttänyt hyvyyksillä, ja rikkaat hän on lähettänyt tyhjinä pois. Hän on ottanut huomaansa palvelijansa Israelin, muistaaksensa laupeuttaan Aabrahamia ja hänen siementänsä kohtaan iankaikkisesti, niinkuin hän on meidän isillemme puhunut” (Luuk.1:39-55).